

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : 1 Sayı : 13 12 Ocak 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi : ERDOĞAN GÖNÜLLER
Genel Yayın Yönetmeni : ATTİLÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmeni : İBRAHİM ÖZDEMİR
Yönetim Yeri : Uzunsokak, 96
Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON
Baskı : "Hâkimiyet" Basımevi

KUMARHANELERDEN HARAÇ MI ALINIYOR?

Bir üyesi çekildi diye T.İ.P. örgütünü feshetmeye kalkışan Emniyet Teşkilâtımız, kumarhane haline getirilen Dernek ve Kulüplerle neden uğraşmıyor?

TRABZON'DAKİ birçok Dernek ve Kulübün, son zamanlarda birer «kumarhane» haline geldiği ve ilgililerin de buna göz yumdukları yolunda, kentimizde yaygın söylentiler dolaşmaya başlamıştır.

Hemen hepsinin tüzüğünde, üyelerinin meslekî sorunlarını çözümlemek ve mensuplarının hekonomik, kültürel, toplumsal gelişimini sağlayıcı eğitsel çalışmalarda bulunmak ilkesi yer aldığı halde, Trabzon'daki Dernek ve Kulüplerin büyük bir bölümünün bu amaçlara uygun hareket etmediği bilinmektedir.

Amaçlarından uzaklaşan ve tüzüklerine aykırı çalışmalarda bulunan kuruluşlar hakkında herhangi bir kovuşturma yapılmadığı gibi, Emniyet Teşkilâtımızın, bu durumu hoşgörü ile karşıladığı da dolaşan söylentiler arasındadır.

YALANLANMAYAN İDDİALAR

Bu arada Trabzon Emniyet Müdürünün «Kumarhanelerden haraç aldığı» yolunda İstanbul gazetelerinde çıkan okuyucu mektuplarının ilgililer tarafından şimdiye dek yalanlanmamış olması ise, halkın kafasında birtakım haklı soru işaretlerinin doğmasına yol açmaktadır.

Bir üyesi istifa etti diye, Türkiye İşçi Partisi Trabzon İl Örgütünü feshetmeye kalkışan Emniyet Teşkilâtımızın, tüzüklerini açıkça çiğneyen ve amaçlarından uzaklaşan kuruluşlar üzerinde aynı titizlik ve duyarlığı göstermemesi gerçekten üzücüdür.

SORUMSUZ BİR MÜDÜR

Bilindiği üzere, Trabzon Emniyet Müdürü Hüseyin Kemiksiz, T.İ.P.'in çelenginin parçalanması olayında da sağduyu sahiplerinden iyi bir not alamamış, görevi suçluyu bulmak olduğu halde, yetkilerini aşarak «çelengin bizzat T.İ.P.'liler tarafından reklâm için parçalandığı!» yolunda, bir mahallî gazeteye gülünç ve o ölçüde sorumsuz bir beyanat vermişti.

ÖZETLE...

Trabzon halkının huzur ve güvenliğinin sağlanması için gerekli tedbirlerin alınmasını ve sık-sık üzücü olaylara sahne olan Kulüp ve Derneklerin sıkı bir şekilde denetlenerek, tüzüklerinin kendilerine yükledikleri ödevleri eksiksiz yerine getirmelerinin sağlanmasını ilgililerden istiyor ve bekliyoruz.

YAZACAĞIM !

Yazacağım, bu can tende
Durana dek yazacağım
Eşitsizlik zincirini
Kırana dek yazacağım!

Günüm çıkasıya dardan,
Haber gelesiye yârdan
Vurguncuyu şahdamardan
Vurana dek yazacağım!

Ağalığın çöküşünü,
Gür suların akışını,
Fakirliğin kalkışını
Görene dek yazacağım!

Sorumluyum ben çağımdan,
Düz ovamdan, dik dağımdan,
Sömürgen'i toprağımdan
Sürene dek yazacağım!

Halkım uyanmasın diye
Gerçekler gizlenir, niye?
Anayasam raftan köye
Girene dek yazacağım!

ÂŞIK İHSANÎ

BRAVO ÖZARDA !

MADENLERİMİZİ ve petrolümüzü yabancı çıkarlarına karşı korudukları için görevlerinden alınan yurtsever Genel Müdürlerimizin uğradıkları haksızlık karşısında sesini erkekçe yükselten A.P. Milletvekili Reşat Özarda - partisi ve eğilimi ne olursa olsun- bu davranışıyla yurt çıkarlarından yana olmanın güzel bir örneğini vermiştir.

Kendisine bağlanan bütün umutları boşa çıkaran Gürsel'in umursamazlığı yanında, Özarda'nın bu çıkışı daha bir anlam ve değer kazanmıştır.

«SAVAŞ»

NEDENLER ARANIRKEN

İCLÂL İPEKKAYA

Basın özgürlüğünün, ister devlet mekanizmasını elinde tutanların kendi propagandalarına aracılık etmesi düşüncesiyle olsun, ister kapitalistlerin yararına işlememesi endişesi ile olsun, kısıtlanmış olması, yazmayı zorunluk sayan kişiler üzerinde çok kötü etkiler yapar. Daha önemlisi «gerçeği yansıtamama üzüntüsü,» yazmağa zorunlu olanları yer bitirir.

Ancak, yazı özgürlüğünün kısıtlanmak is. teniş nedenleri üzerinde durulurken, bunun tek yönlü olmadığını da kabul etmek gerekir. Kapital, neden yazarı kendi düşünce ve isteklerine uygun yazmağa zorlar? Çünkü sansasyonel haberler, toplumu daha çok etkilediğinden, öyle haberlerle donatırsa gazetesini, o ölçüde satış yapacaktır ve dolayısıyla çok para kazanacaktır. Kapitalin istediği bu olunca, parola elbette «çok satış, çok para» olacaktır.

Peki, kapital bunu kime satacaktır da çok para kazanacaktır? Hiç şüphe yok ki topluma.. Esasen kapitalin yazara karşı ileri sürdüğü sebep nedir? «Topluma, toplumun istediğini vermezsem, hem ben kazanamam, hem de halk memnun olmaz!»

Bunda gerçek payının olmadığını söylemeye imkân var mıdır? İş böyle olunca da, suçlu ne yalnız kapital, ne de iktidarda bulunan mekanizma oluyor kanımızca. Ve eğer bu davranış gerçekten bir suçsa, bu suçun hiç olmazsa bir bölümünü topluma yüklemek gerekiyor. Çünkü kapital «ben toplumun hoşuna gidecek yazıları yayımlamak isterim, ben onlara karşı sorumluyum» derken, toplumu bu işte suçsuz saymağa imkân var mıdır?

Ama bu niçin böyledir? Toplumu bu isteğe zorlayan sebepler nelerdir? Nasıl olmuş da toplum böyle bir isteğe hazırlanmıştır? Bunu bilse bilse herhalde psikologlar bilecektir.

Diba'nın iç çamaşırı, Süreyya'nın aşkları ve âşıkları, akıllara durgunluk verecek tarzda işlenmiş cinayetler falan-filân...

Buna karşılık toplumun, öğretici, kendi yararına, daha doğrusu kendi öz derdi ile ilgili yazılar, ister kitap olarak, ister dergi veya gazete olarak toplum tarafından bir yana itilecektir.

Bundan yakınan kişilerin-ki bunlar ancak yazarlardır-dertlerini bir deşecek olsak neler duyarız.

Onun için gerek basın özgürlüğünün, gerek düşünce özgürlüğünün kısıtlanış nedenlerini ortaya koyarken, tek taraflı değil, bu işte etkisi olabilecek herkesi suçlamak daha doğru olur gibi geliyor bize..

Savaşçı Dostlara

SİZLERİ sıcak ilgisinden başka hiçbir desteği ve dayanağı bulunmayan «SAVAŞ», her hafta çeşitli güçlükleri yenerek yayınını sürdürmeye çalışmaktadır.

Türlü baskılar yanında akçalı olanaksızlıklarla da savaşmak zorunda kalan «SAVAŞ»ın nasıl «çok yönlü» sıkıntılar içinde bulunduğunu bilmeyen kimi okurlarımız, abone tutarlarını şimdiye dek göndermemişler ve savaşımızı, uzaktan bir «Aferin»le kutlamak kolaylığını seçmişlerdir!

Oysa «SAVAŞ»ı çıkaranlar, bu gazetenin düzenli olarak elinize geçmesini sağlıyabilmek için, her hafta büyük öz verilere katlanmakta, geçimlerinden kıstıkları parayı Matbaaya yatırmaktadırlar!

Savaşçı dostlara duyurulur.

"SAVAŞ"

yağmur duası

Nasırlı ellerini uzattı Tanrıya
iki parça paslı demir örneği.
kuruluğuna iki damla yaş düştü ellerinin
ağladı Topal Hasan
gökyüzüne ağladı.

BULUTLAR DARILMIŞTI BU SEMALARA
UNUTTULAR TOPAL HASAN'IN DAVARINI

Hareketsizlikten usandı dalda yapraklar,
değirmenin kanatları örümcek bağladı.
doruklar bir bitimsiz senfoniye hasret ne zamanlar.
bayrağı yas tutuyor ilkokulun hafta sonları
ağladığı Topal Hasan, köyün kalbi ağladı.

HAFTA OLDU HARMANIN SAVRULMADIĞI
DAVARIN SUSUZ KALDIĞI AY OLDU KÖYDE

Nasırlı ellerini uzattılar Tanrıya
birer parça paslı demir örneği.
yanmışlıkları ıslandı gözyaşlarında çisil çisil
ağladı Topal Hasan, ağladı tüm köy
günlerdir gözlerini açık göğe diktiler
tüm köy Susuzdere yolunda
«YAĞMUR DUASI» ettiler.

alâeddin bahçekapılı

DÜZELTME

Gazetemizin geçen sayısında Ahmet ÂRİF'in «Karanfil Sokağı» adlı şiirinin üçüncü kıtasındaki «Ümit sapına kadar namuslu» dizesi yanlışlıkla atlanmıştır. Düzeltir, özür dileriz.

BEYİN

Kelle kulak yerli
yerinde
Enseye hiç diyecek yok
Katmer katmer yağ
bağlamış
Göbek ise
Hamam kubbesi gibi
Ne buyurdunuz
Beyin mi
Onu ciğerci dükkânında
satıyorlar
Tanesi iki liraya!

Sabri SORAN